

ingenlunde troer, og han maatte da gaae af. Jeg taler ikke imod et Opdagelsespolitii og heller ikke imod en Begrændsning af Sfererne, der lader sig gjøre ved Siden af en Disposition over Kræfterne efter Forretningernes Omfang, saaledes som de faktisk vise sig, men jeg taler imod, at man ved Loven fastsætter denne Tredeling som absolut Grundlag for den hele Forretningskreds.

Justitsministeren: Det, der bringer mig til at tage Ordet, er nogle Udtalelser af den ærede Landstingsmand, der nu satte sig. Efter min Overbeviisning er Forskjellen mellem Ordenspolitiet og Sikkerhedspolitiet saa dybt grundet i hele Forholdets egen Bessaffenhed, at der ikke, som det synes mig, kan være Tvivl om, at der eksisterer en aldeles bestemt Forskjel mellem dem. Der er en ligesaa bestemt Forskjel mellem dem, som der er mellem Orden og Retsikkerhed, som der er imellem de smaa Forseelser, der kunne finde Sted, hvor man tilføjesætter, hvad der af Ordenshensyn er foreskrevet, og de Tilfælde, hvor Paagjældende igjennem Forbrydelsen søger at gjøre Brud paa Retsikkerheden. De ere saa stærkt adskilte, at der jo, hvad Erfaringen har viist mange Steder, kan eksistere den fuldstændigste Orden med Hensyn til det, man indbefatter under Ordenspolitiet, medens det i høi Grad kan være daarligt bevidt med Retsikkerheden, og det Omvendte kan ogsaa finde Sted. Saaledes er det Noget, der ligger i selve Forholdets Bessaffenhed, i Bessaffenheden af de Formaal, som Staten ganske nødvendig igjennem Politioorganisationen maa arbejde hen til at faae iværksat. Men der er ikke heller nogen Fare ved at lade denne Forskjel træde frem i Livet; dette er saa langt fra Tilfældet, at der af flere Grunde vil være en bestemt Nødvendighed for at lade det skee, allerede af den Grund, at der til at danne virksomme Funktionærer ved Opdagelsespolitiet, altsaa til at efterspore Forbrydere, til at gribe dem i det rette Moment, til at foretage de Skridt, der staae i nødvendig Forbindelse med alt dette, hører personlige Egenstaber, som det

er fornødent at fikke sig, hører Foll, til hvem man kan overdrage dette Hverv, medens paa den anden Side ganske andre Betingelser maae findes hos de Personligheder, der skulle gjøre god Tjeneste med Hensyn til Overholdelse af den almindelige gode Ordret, og man maa endelig ikke overse, at der er en anden Omstændighed, som ved Ordningen deraf kommer i Betragtning. Den ærede Landstingsmand bemærkede, at netop naar der affondredes Nogle til paa travl Vis at give sig af med Opdagelsespolitiet, vilde de snart blive kjendte af dem, hvem det var magtpaaliggende ikke at komme i Konflikt med dem. Ja, det er ganske vist, og det er ogsaa en Betragtning, der stikert har ligget Udvalget ligesaa nær som mig; men der er med Hensyn til Ordenspolitiet en anden Omstændighed, der har en stor Betydning, og det er, at medens Opdagelsespolitiet's Virksomhed skal gaae for sig i Stilhed, medens det der gjælder om ikke at træde saaledes frem, at man jager Den bort, som det netop gjælder om at faae fat paa, er det i Reglen fornødent, at Ordenspolitiet fremtræder som det, der er det Uabenhjse. For at samle det i saa Udtryk: jeg troer, at det er fornødent, at Ordenspolitiet virker, iført en Paaklæbning, der allerede betegner det som Ordenspolitii, medens det paa den anden Side vilde være, jeg vil endogsaa sige, latterligt, hvis man lod dem, der skulle efterspore Forbrydere, gaae om under saadanne Forhold, at Enhver kunde kjende dem. Men ligesom jeg saaledes troer, at Forskjellen imellem Ordens- og Opdagelsespolitiet er grundet i Tingens Natur, og at der ikke kan være nogen Betænkelse ved at lade den træde frem i Livet, saaledes mener jeg ogsaa, at netop igjennem vor Lovgivnings Bestræbelser har det allerede viist sig, at det er erkjendt for at kunne være i sig selv ønskeligt, at det kom til at finde Sted. Det, som her forespæver mig, er de Forhandlinger, som allerede for nogle Aar tilbage have fundet Sted, hvor der var Tale om at kunne lade Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse komme til at blive deelagtig i Politiet's Organisation, og hvad der var